

நோக்டு

இதழ் - 12

கார்த்திகை - மார்க்கிழி 2005

5/-

குமிங்கிலம் - சிங்களம்...!

துமிழுடன் ஆங்கிலத்தை அதிகம் கலந்தே வேலைது தமிழ்நாட்டில் வழக்கமாகிவிட்டது; தமிழ்நாட்டைக்காட்சி ஊடகங்களிலும் ஆங்கிலம் சுரப்பாய்க் கலந்த தமிழிலும், சிலவேளைகளில் ஆங்கிலத்தில் மட்டும் உரைகள் இடம் பெறுகின்றன.

கனிஞர் காசி ஆண்நான் இதனைத் 'துமிங்கிலம்' எனக் கேலியாய்க் குறிப்பிடுவார்.

இந்தத் 'துமிங்கில நோய்' இலங்கையிலும் வெள்ளப் பிரவீதி தொடங்கியுள்ளது.

'சக்தி' தொலைக்காட்சியில் நிகழ்ச்சிகள் பலவற்றின் பெயர்கள் ஆங்கிலத்திலுள்ளன: ஒடுபுறி தோறும் 'இளையகானம்' நிகழ்ச்சியை நடத்தும் தமிழ்நாட்டைச்சேர்ந்த அம்மணி, வெள்ளது ஆங்கிலம் பேசுகின்ன இடம்பெய் திணியுமிழார்!

கோழும்பிலிருந்து வெளிவரும் தமிழ் நாளேடோந்தின் பெயர் 'மெட்ரோ News'; அதன்

பக்கங்களில் சில பகுதிகளின் தலைப்புக்கள், 'Metro Jobs', 'Information', 'Metro for Youngsters' என்றாலும் ஆங்கிலத்தில் உள்ளன!

கடந்த ஜூன்திபதித் தேர்தல் முடிவினைத் தேர்தல் ஆணையாளர் அறிவிக்கும் நிகழ்ச்சி, 'சக்தி' தொலைக்காட்சியில் நேரடியாக ஒளிபரப்பப்பட்டது. அங்கு நிகழ்த்தப்பட்ட அனைத்து உரைகளும் சிங்களத்தில் மட்டும் இருந்து; ஆனால், அவற்றின் தமிழ் மொழியைப் பார்ப்பாச் 'சக்தி' வழங்கவில்லை!

தமிழ் ஊடகங்களைப் பயன்படுத்துவோர் ஆங்கிலத்தைப் பின்கள்தையை கட்டப்பார் அறிந்திருக்க வேண்டுமென, இந்நிறுவனங்கள் எதிராக்கின்றனவா?

தமிழால்தான் 'பிளமுப்பு' நடத்துவிறார்கள்; ஆனால், நமினால் 'ஓரங்கட்டும்' செயல்கள் தொடர்கின்றன!

பெருமைக்குரிய முத்து ஒவியர்

80 வயதான மு.கனகசுப்ப தமது ஓவியங்கள்னால் எம்மைப் பெருமைப்படச் செய்யுடன், எம்மத்தியில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் முத்து ஓவியராவார்.

யாற், பல்கலைக்கழக 'கலைவட்டம்', 'கடந்த காலமும் கழிவிக்கழமும்' என்ற தலைப்பில் அவரது ஓவியங்களின் தொகுப்புக் காட்சியிலை, ஐபாச 27 - 30 வரை நடாத்தியது; அக்காட்சி கலை ஆர்வலிற்கு அளிய வாய்ப்பாக அனைத்து மனப்பதிவுவாதத்தின் பல பண்டகளைத் தான் உள்ளங்கிச் செய்திப்பட்டதாய்க்கரும் நான்கசபை, "காலம், இடம், குழலுக்கேற்ப எனது

ஓவியங்களின் கருப்பொருள்கள் மாறுபடுகின்றன. யதார்த்தக் கதைகள், புராணக்கதைகள் மற்றும் இடப்பெயர்வு போன்ற சமூக உள்ளடக்கங்களை எனது படிப்படிகளில் காணலாம்" என மேலும் சொல்கிறார்.

நன்கலைத் துறை விரிவுரையாளரான பா.அகிலன், "கடந்த ஒரு காலகட்ட காட்சிக் கலாசாரத்தை அவரைப்போல யாரும் பதிவு செய்யவில்லை.

...அன்னைய திருமணக்காட்சிகள், அன்னைய செத் தலைகள், பிழாவில் கள் எருந் தி போதையுறுவோர், யாழ்ப்பாணத்துச் சிந்தரகள், நால்லாத் திருவிழுக்கள் என்பன இதற்கான ரிறந்த உதாரணங்கள்" எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

"வருடத்தின் மீறிக் கலை உருவாகுமானால் அவைவேயே பின்னர் இலக்கணமாகி ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்." - மு. கனகசுப்ப

ஷு. (க) ஒக்டை

பணம் வாழ்வில் பிரதானம் - ஆயினும் பணம் வாழ்வில் நிரந்தரமன்று; குணம் வாழ்வின் உயிர்நாடு - நெடுக் குணம் வாழ்வின் குறூகலம்!.

- ரெங்கன்னன்

இலக்கியத்திற்கான நேராவஸ் பரிசினை இவ்வாண்டு 'ஹரோவ்ஸ் பின்ரா' பெறுகிறார்.

குண்யப் பிரதேசம், மலை மொழி, நிலா வெளிச்சம், கொண்டாட்டம் முதலிய நாடகங்களை அவர் எழுதியுள்ளார்.

"சிறந்த எழுத்து என்னை ஊக்கப்படுத்தி, வாழ்வைப் பெறுமதி உடையதாய் ஆக்குகிறது" என்கிறார் அவர்.

ஏத்துப்பு

இது புரங்களின் காலம்.

விதவிதமாய் வருகின்றன

வன்னைத்துப் புச்சிகள்

அவை

முகந்து முகந்து தேனாந்துகின்றன

தேனின் கலை குறித்துப்

பெருமிதமாயார் பேசுகின்றன.

வன்னைத்துப் புச்சிகள்

மயிர்க்கொட்டிகள் உதிர்ப்பன

மீண்டும்

மயிர்க்கொட்டிகள் உபிப்பன.

மயிர்க்கொட்டிகள் அரிப்பன.

வன்னைத்துப் புச்சிகள்

எப்போதும் வருவதில்லை

புக்கள்தான்

அறந்தற வரவழைக்கின்றன.

தேனற்ற புக்களில்

அவை பெறும் கொள்வதில்லை

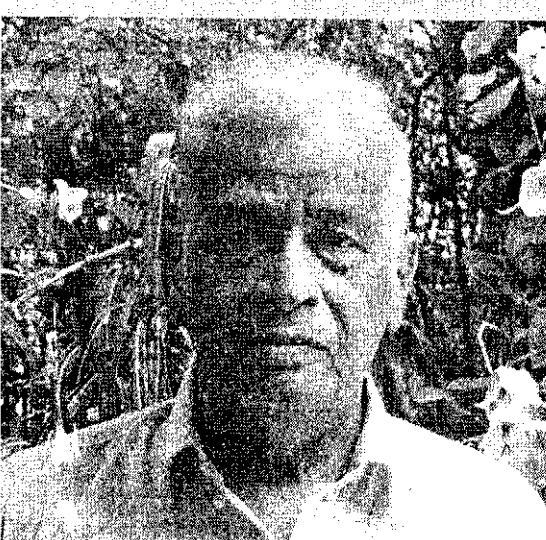
புக்கள் உதிர்ந்து காபாவன.

புக்களின் மாற்றும்

புக்களுக்கலைல்லை என்கின்றன

வன்னைத்துப் புக்கள்!

- தியார்வானர்

இளைய தலைமுறைக்கால கலை இலக்கிய இருதிங்கள் இதழ்

துண்ணர்

அசோகமித்திரன் தீவிரப் பிரக்ஞெயுடன் எழுதுபவர்: கற்பனைவாதம் (Make - believe) கலக்காமல், இருப்பதை இருக்கும் விதமாய் இயல்லாய் எழுதுபவர். இவர் கதைகள் நாம் பிரிந்துகொள்ளப் பழக்கொண்டுவிட்ட வழக்கான கதைகளாயிருப்பதில்லை - நேரடியாக அன்றி மறைமுகமாகவே இந்றியின் நுட்பங்கள், திருப்பங்கள் யாவும் உணர்த் தப்பட்டு வெளிக்கொணர்ப்படுகின்றன. அதனால், இவற்றை வாசிக்கும் வாசகன் ஒரு விழிப்புநிலையில் தன்னை வைத்துக்கொள்ள வேண்டியவாகிறான்.

இந்தவகையில் இவரது 'தண்ணீர்' விசேஷமானது - ஒரு புது அனுபவத்தைத் தருவது; தமிழில் வந்த முதல் குறியிட்டு நாவல் என்ற சிறப்பையும் பெறுகிறது. இதற்கு முன்பு, இடையிடையே குறியிடுகளை சிறுகதைகளில் பயன்படுத்தி வழுதியிருக்கிறார்கள் (இவர்களில் மௌனி சிறப்பானார் என்று). ஆனாலும், நாவலில் அதன் முழு உருவத்திலும் தொடர்ந்து, ஒரே குறியிடு வெவ்வெறு அர்த தங்களில் பயன்படுத்தப்படுவது இந்நாவலிலேதான்.

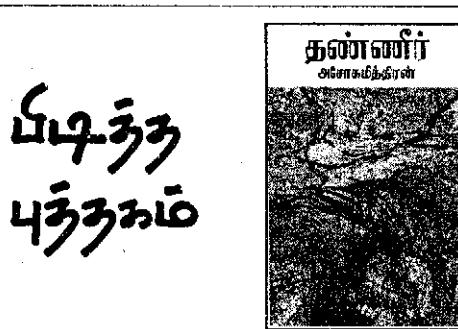
1969ஆம் ஆண்டு, தண்ணீர்ப் பஞ்சத்தால் நரகவேதனையை அனுபவித்த சென்னை மாநகரம், இந்நாவலின் களமாகிறது. தண்ணீருக்காய் மக்கள் ஆலையும் பழக்கங்களும்; அடித்துக்கொள்கின்றனர். மனித உறவுகளும் பாதுகாப்புகளும் நிலவுகின்றன. மறை வைப்பத் தொடங்க நகரத்தின் சுமங்கிலை திரும்புகிறது.

இந்நாவலின் கதாநாயகியான ஜூமனாவும் தண்ணீர்ப் பஞ்சத்தோடு, வேறுமொரு பிழை நாட்பஞ்சத்திலும் உழும்புகொண்டிருக்கிறார். பாஸ்கராவோடு சேந்து சேந்றில் புரண்னன் அவன். அவனால் சினமா அசை வெட்டப்பட்டவன். சினமா உலகில் நூற்று முன்பு அந்தக்காக அனுபவப்பட வேண்டிய எல்லாக் கேவலங்களுக்கும் முகங்கொடுத்தவன் - வெறாட்டேல் ஒன்றில் முட்ட முட்ட குடிக்கவைக்கப்பட்டு, தடிக்களால் துணி உரிக கப்பட்டவன். பாஸ்கராவினால் தான் முன்று மாதக் காப்பும் என்று தெரிந்ததும், அவமானத்தை விட மரணமே மேலென தற்கொலைக்கு முயல்கிறான். இந்த நேரத்தில் சீசர்மாவின் உதவிக் கரம் அவன் முன் நீள்கிறது - அதைப் பிடித்துக்கொண்டு சேந்திலிருந்து மௌத் தெரிந்துகொண்டான்; இதன் பின், கற்றியிருக்கும் சோகம் தந்துகொண்டிருந்த இம்சையிலிருந்து மனத்தை மீட்டுக்கொண்டு விடுகிறான். இனி அவனுக்கு, கடந்த காலத்தைப் பற்றிய அவமான உணர்வும் வருங்காலத்தைப் பற்றிய பயமும் இருக்கப்போதில்லை; அவை, அவனின் நிகழ்கால சந்தோஷத்தைப் பாதிக்க அவன் அனுமதிக்க மாட்டான். தன் முன் நிற்கும் யதார்த்தத்தைப் புரிந்துகொண்டு, ஒவ்வொரு நிமிடத்திலும் புதியினால் எடுத்து மாதிரி வாழ அவளுக்குத் தெரிந்துவிட்டது. இத்தெளிவு அவனுக்கு வரும்பொழுது மறையும் பெய்த தொடங்கிறது - அவனின் வாழ்விலும் ரூப்சி நீங்குமென்பதன் அறிகுறியாக.

ஒச்சரம்மாவும் முக்கியமான பாத்திரம்தான், சலக்ஷத்து ஒடும் நீரைப் போன்றவன். குப்பைகள் மனத்தில் ஓர் விடாமல் கரிப்பவன். எதிரில்

நிற்பவர்களின் மன 'இன்னு இடுக்கு'களிலும் நுழையக் கூடியவன். அவர் களின் மனப் பள்ளங்களை நிரப்பக்கடியவன் - மரனத்தை விட வேறுவழி இல்லை என்றிருந்த ஜமுனாவின் மனதைக் கழுவிலிட்டவன். தற்கொலையைக் கைவிட்டு மற்றவர்களைப்போல் சாதாரணமாகவும் - அதே நேரம் மற்றவர்களைப் போலல்லாமல் அசாதாரணமாகவும் வாழ ஜமுனாவைப் பழக்கியவனும் அவள்தான். யதார்த்தத்தை உணர்ந்துகொண்டு, அதை ஜமுனாவிற்கும் உணர்த்தியவன் மச்சரம்மா.

ஜமுனாவின் வாழ்வில் குறுக்கிட்ட பாஸ்கராவ் தன் நோக்கங்களை அடைய ஜமுனாவைப் பயன்படுத்தப் பார்த்தவன்; அவனுக்கு சினமா அசை காட்டி பிரமைகளை ஊட்டியவன். ஆனால், அவனால் பிரமைகளிலிருந்து மீள முடியாது; சேந்றில் சிக்கிய அவனின் கார்போல் அவனும் இன்னும் சேந்றில் தானிருக்கிறான். அதிலிருந்து மீள வேண்டுமானால், அவன் காரரக் கைவிட்டு நடந்துபோக வேண்டும். ஆனால் அவனோ, காரரக் கைவிட்டுவிட்டு இன்னும் போகவில்லை. அவனுது காரரப்போல அவனையும் யாராவது பிடித்துத் தனிக் கொண்டு போனால்தான் போவான் போலும்!

ஜமுனாவின் தங்கை சாயா, ஜமுனாவிற்கு நேர் எறிரான குணம் கொண்டவன். ஜமுனா வெளி அழுத்தங்களிலிருந்து விடுபட்ட சுதந்திரமான ஒரு நபராகத் தெரிக்கையில், சாபா வெளி நபர்களின் அபிப் பிராயங்கள் கைள் என்னிப் பயம் கொண்ட வளாயிருக்கிறாள். இதனால் கோபப்படுகிறார்கள்; மற்றவர்களை நிந்திக்கிறார்கள்; ஒவ்வொன்றையும் நானே கற்பித்துக்கொண்டு - பெரிதுபடுத்திக்கொண்டு அதை எதிர்பார்த்துக் கொண்டு வாழ்கிறான். ஜமுனா மாபையிலிருந்து விலகிவிட்ட நிலையில், இவன் இன்னும் மாபையில் - கற்பனை எதிர் பார்ப்பில் உழல்கிறான். ஜமுனாவைக் கருத்தரிக்கவைத்த

குந்தவை

பாஸ்கராவைத் திட்டி, "நாலுபேர் முன்னாலே கவியானம் பண்ணிக்கொடா இவனை" என்கிறான். அந்த நாலுபேர் என்ன சொல்லப் போகிறார்களே என்பதுதான் அவனின் பயம். இதனால்தான் கணவன் அருகில் இல்லாத பொழுது தன் குழந்தையைத் தான் வைத்து வளர்க்கப் பயம்பட்டு. சுதா கர்த்துக்கொட்டும் பாப்பியின் ஆதாவிலிருக்க விடுகிறான். ஆனால், தகப்பன் பெயர் காலவை முடியாது பிறக்கப்போகும் ஜமுனாவின் குழந்தையோ ஜமுனாவோடுதான் திருந்து வளர்ப்போகிறது.

இந்த முக்கியமான நாலு கதாபாத்திரங்களை விட வேறு பல பாத்திரங்களும் உண்டு. எல்லோரும் கதையோடு ஒன்றியவர்க்காகத்தான் இருக்காதார் ஜமுனாவின் தாங்களுக்குந்த கால

சம்பவம் ஒன்றையே நினைத்துக் கொண்டு நிகழ்காலத்தைத் தூயமிகு ஒன்றாய் மாற்றுவிடுவான். அவர்களின்மேல் குரோதம் பாராட்டும் அவர்களின் பாட்டி. அதன்மூலம் தன்னையே இம்சைப்படுத்திக் கொள்கிறான்.

தன்னீர், உயிர் வாழுவும் ஆரோக்கியமா யிருக்கவும் மனிதனுக்கு அவசியமானது. எதையும் கழுவிச் சுத்தப்படுத்த தண்ணீர் தேவை. அத்தன்னீர் தன்னைத் தேவைக்கு எடுக்கும் மனிதர்களின்மேல் யே உறவுகளை மேம்படுத்தவும் உதவுப் பார்த்து. அந்த தன்னீரோடு சரியான உறவு வைத்துக்கொள்ளத் தெரியாத பிழை மனத்திற்கரேயோ சாரும்.

இங்கு, தண்ணீரத் தேடும் நிரப்பதற்கங்களுக்குள் இருக்கும் மனிதன் இம்முறையில் தன்னைத் தாழ்த்தி கொள்கிறான். தண்ணீரத் தாங்க்காரனிடம் தண்ணீர் பெற, மக்கள் அவன் சொன் படி எல்லாம் செய்கின்றார்கள். தண்ணீர் பிடிக் நிற்கையில் நிந்தித்து சண்டை பிடிக்கிறார்கள். கிடைத்த தண்ணீரில் - அது சாக்கடை கலந்த நீர் என்றாலும் குளிக்கிறார்கள்; முத்திர வாடைவினாலும் அதைத் தள்ள மனின்றி வாயில் விட்டுப் பார்க்கின்றார்கள்.

இந்நாவலில் ஒவ்வொரு அத்தியாயமும் தனித்தனி அங்கமாய் வருக்கிறது. ஆனால் ஒவ்வொன்றும், நாவல் தன் முழுப்பரிமாணத்தை அடையப் பங்களிக்கிறது; நாவல் ஒரு புது எல்லையை நோக்கி நூர் உதவுகின்றது.

இந்நாவலின் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பைப் படித்த புதுப்பெற்ற மலையாள எழுத்தாளர் சக்கரியா, 'இதைப் படித்ததும், தமிழை விட மலையாள இலக்கியமே சிறந்ததென்ற தன் அகங்காரம் அடிப்பட்டு போன்றிட்டு' என்கிறார். கிரகிக்கும் தன்மை உடைய நால்கள்கள் நிச்சயம் இந்நாவல் குறித்துப் பெறுமைப்படலாம்! ◆

விடிவு...?

- மீண்டும் விடிந்தது;
- அவசரம் -
- அல்லோல கல்லோலம்
- ஏதேதோ
- வெற்றி கொள்ளும்
- இமயப்
- பிரயத்தனங்கள்;
- பெருமிதம் -
- இறுமாப்பு..
- 'கிடக்கிறான் போ' என்பதாய் அலட்சியம்.
- தோல்வி -
- துவளால்
- ஏமாற்றம் என்பதாய்
- மீண்டும்
- மீண்டும் விடியும்..?

அடுத்த இதழி, இரண்டாம் ஆண்டுச் சிறப்பிதழாக அதிக பக்கங்களில் வெளிவரும்; ஆக்கங்களை 15.1.2006 இற்கு முன் கிடைக்குமாறு அனுப்பி வைக்கவேண்டும்.

ஆண்டுச் சந்தா ரூபா 50/=

அனைத்துத் தொடர்புகளுக்கும்...

அ. வேகராசா

'தெரிதல்'

இலக். 1, ஒடைக்கரை வீதி,

குநகர், மாற்பாணம்.

வெல்லை ஒருப்பு

சிந்தனையைச் சிதறவிட்டபடி நாலகத்தில் அமர்ந்திருந்தேன். எதிரே உள்ள ராக்கையில் கிடைத்துற்கிய பல புத்தகங்கள் அடுக்கப்பட்டிருந்தன.

அனுமதி பெறாமலே புத்தகங்களின் பக்கங்களைப் புரா'ஷில் டது காற்று.

'ங்...' என்ற இரைச்சலுடன் புறந்து போனது ஒரு குளவி. மற்றைய குளவியின் கொடுக்கில் சுற்று குழங்கி பிடித்த புழு தடித்துடித்தது.

இராமாயணத் திற் கும் பாரதத் திற் குமிடையே அவை புதுந்துகொள்கின்றன.

அவஸ்ரின் நிரந்தர இருப்பிடம் அது! தங்களது மொழியில் ஏதோ பேசிக்கொண்டிருந்தன. வஞ்சகமில்லாக் காற்று அதையும் வாங்கி வந்து... மொழிபெயர்த்து என் காதில் தின்தித்தது! "எங்கடை மூதாதையர் வெயிலுக்கையும் மழையுக்கையும் கல்லிடுக்குருளிலை வாழ்ந்தவையாம். அவற்றிலை சில தடயங்கள் இண்டைக்கும் இருக்குது."

"நாங்களும் எங்கடை சந்ததியும் அப்படிக் கல்ப்பட்டவேண்டிய தேவையே இருக்காது."

ஏன்...? என்ற தோரணையில், காதல் தோய்ந்த நாணத்துடன் கேட்டது மற்றைய குளவி.

"அந்தக்காலத்திலை புத்தகம் படிக்கிறவர் நினையப்ப பேர் இருந்ததாலை நம்மாட அக்கள் இந்தப்பக்கம் வாருதேயில்லை; வந்தாலும் நிலைத்திருக்க முடியுதல்லை."

"எங்களாலை மட்டும் எப்பிடி முடியது..."

"இந்தக்கால இனைஞ்சிரல்லாம் நாலகப்பக்கம் வாருதேயில்லை; அவங்களுக்கு அது தேவையும் இல்லைப்போல்..."

அப்ப நாங்கள் எண்டைக்கும் இங்கேயே இருக்கலாம்" என்று கூறிக் கண்ணடித்தது ஆண் குளவி-

ஓ ல்லாசமாகத் தமது உள் அறைக் குள் அவை நிறைந்துகொண்டன.

கருட பூராணத்திற்கும் கந்தபூராணத்திற்கும் இணையே கூடுகட்டத் தயாரான இடுக்கு தெளிவாகத் தெரிந்தது.

- அந்தகள் ◆

...அந்த ராமசாமியின் 'தண்ணீர்' என்ற கதை, நான் வெளியிட்டு வந்த 'சாந்தி' என்ற மாசிகையின் முதல் திட்டமில் வெளிவந்தது. அது வெளிவந்தவட்டினேயே, நன்பார் தீ.ஜான்சிராமன் "சந்தர ராமசாமி உங்களுடைய New find போன்றுக்கிறது? 'தண்ணீர்' மிக நன்றாக இருக்கிறது" என்று எங்கு எழுதியிருந்தார்.

...இந்த தொகுதியில் இடமிடப்பட்டுள்ள பெரும்பாலான கவதகள் நான் வெளியிட்டு வந்த 'சாந்தி' பத்திரிகையில் வெளிவந்தவை இதுகைய கவதகளை வெளியிடத்தைப் பற்றிய பெருமை எங்கு உண்டு. 'சாந்திப் பத்திரிகை எண்ணத்தைச் சாதித்துவிட்டது - அந்த ராமசாமியின் கவதகளை வெளியிடத்தைத் தவிர?' என்று எனது தோழர் ஒருவரே வெளிடமே ஆற்றாமலப்பட்டதுன்று. இது ஒன்றுதான் 'சாந்தி'யின் சாதனை என்று கொண்டாலும், இதுவும் ஒரு மக்கதான் சாதனை என்றுதான் சொல்லவேண்டும்.

...இந்த தொகுதியிலுள்ள 'தண்ணீர்' என்ற கதை செக் மொழியில் மொழிபெய்யக்கப்பட்டு, செக்காடுகே கீழ்த்திசைக்கல்லாரியார் வெளியிடும் 'நோவி ஓரியண்ட்' என்ற இலக்கியப் பத்திரிகையில் வெளிவந்தது. அதுமட்டுமல்ல; கிதில் கீடும் பெற்றுள்ள 'கோவில் காளையும் உழுவுமாடும்' என்ற கதை செக் நாட்டிலிருந்து வெளிவந்த 'உலக இலக்கியம்' என்ற இலக்கிய மலரிலும் கீடும் பெற்றது; தொல்காப்பியார் காலத்திலேயே தமிழில் சிறுகவதகள் தோண்டியிட்டனவே என்று தோன்ற்டு ஆர்ப்பாக்கும் வீரம் மட்டும் கீருந்தால் போதாது. நமது இன்றைய திலக்கியம் பிரநாடபார் தலை வணக்கம் செய்வதாக அமையவேண்டும். "அந்த ராமசாமியின் சிருந்துகள் அந்தப் பெருமைக்கு உரித்தானது. தமிழகம் நமக்கும் மகிழ்ச்சியாகிக்கும் செய்தியாகும்.."

- ரகுநாதன்

26.12.1959

(அக்ரைச் சீமையில்) தொகுதி முன்னுயர்பால்

இப்படியும் சூல் தெதிர்கள்...

அவனுக்குப் பெரும் தவிப்பாக இருந்தது.

நான் போறுதுக்கிடையில் எடுத்தப்போடுவினமோ தெரியாது. மனம் ஆவலாதிப்பா. எ. முதிர்த்து நடக்கத் தொடங்கினான். தூரத்தே பறந்தியாலிப்பது அவனுக்குக் கேட்டது.

வீடுமுறைப் பந்தவின் கீழ், வாங்கொண்டின் மேல் வளர்த்தப்பட்ட பின்தைச் சுர்யி ஜன்மமைத்துயாத்தோடும். ஒப்பளத்துக்கத்தின் சிவனிப்பாடுகளுமான் பிளக் கண்கள்... அங்கிருப் போரின் செவிப்பறைகளில் நிறைகின்றன.

எங்கேயோ பிறந்து... இப்பெயர்ந்து... வாழ்வின் கக்குக்கங்களை அனுபவித்துவிட்டு. அந்தக்கட்டை நிம்மதியாக நீடிய நிமிர்ந்து படுத்திருந்தது.

சாவீடு தேடி வருவோலை பல்லயியில் பறந்தியாலி வரவேற்க... அவன் உள்ளே நுழைந்தான். வரத்து வெயிலின் தாக்கத்திலிருந்து வந்தவனுக்கு. அருகில் நின்ற வெப்பமர் நிழல் பெரும் மனக்குளிச்சியைக் கொடுத்தது.

அவன் கூற்றுமற்றும் பார்த்தான்.

வேப்பமாலத்துக்கு அப்பால் குவித்து வைக்கப்பட்டிருந்த மனைந்தும்பில் ஒரு கூட்டம் அமர்ந்திருந்து. அரசியல் 'வம்பு - தும்பு' களை அலசிக்கொண்டிருப்பது நெரிந்தது.

"என்னதம்பி பார்க்கிறீர்? இஞ்சை வாரும்."

பழக்கமில்லாத முகங்களாயினும் கூப்பிடதற்காக அவன் எழுந்து, அன்விட்ததை நோக்கி நடந்தான்.

"இஞ்சைவாரும். நீர் ஏந்தப்பக்கம் சேரப்போகிறீர்?"

அவன் எதுவும் பரியாதவனாக அவர்களைப் பார்த்தான்.

கூட்டத்திலிருந்து எழுந்த ஒருவர், தனது வாய்க்குள்வைத்துக் குதபிக்கொண்டிருந்த வெற்றிலைச்சார்றுவு அந்த மனைந்தும்பியருகில் துப்பிட்டு, அவனைப் பார்த்துக்கூறினார் -

"இஞ்சை ஒரு பட்டிமன்றமே நடக்குது! நீர் யாருடைய பக்கத்திலை நின்டு கதைக்கப்போரீர்?"

புளித்த கள்ளின் நெடி முகத்திலிடக்க, அவன் முகம் கழித்து திருப்பிக்கேட்டான் -

"என்னது பட்டிமன்றமோ...?"

"ஓமோம்! சனாதிபதி சந்திரிகா கந்தலுக்குத் தடவது சந்தனாதித்தைவாயா?" இல்லை 'சன்லிக் சம்போவா...? என்ற விவாதந்தான்."

மனைந்துமியில் இருந்தவர்களிடமிருந்து எழுந்தன சிரிப்பலகள். அவனுக்கு ஒருக்கணம் வலித்தது மனம்.

விவாதிப்பதற்கென 'ஸ்ரியுப் பிரச்சினைகள்' இங்கு எவ்வளவோ இருக்க. இந்தமனிதர்கள்...? அங்கே பந்தவின் கீழ் செத்தபினம். இங்கே பட்டிமன்றம்... அதுவும் அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டதலைப்படு...?"

அருக்குளிப்புடன் அவர்களைப் பார்த்த அவன், அவ்விட்தை விட்டு நகர்ந்து பந்தலுக்குள் வந்தான்.

மீண்டும்...

படலையடியில் கேட்கத் தொடங்கியது பறந்தியாலி!

- ஆஞ்சூபுஷி ◆

...இன்றை மனாநிலையில் இத்தொகுதியிலுள்ள 'வாழ்வு வசந்தமும்' என்ற கதை எனது ஆசையைப் பூர்த்தி செய்வது போல் அமைந்திருக்கிறது. தத்துவம் - தீட்டம் இவற்றின் உபாதைகள் நீங்கி, உருவாக்கப்பட தன்மை காட்டாது. ஒரு மண்டும் போல, ஒரு பூப்போல, வாளிலை போல, ஒரு வெற்றிலைபோல சிருஷ்டியின் முழுமையும் இயற்கையின் அமைதியும் அச்சுதை பெற்றுவிட்டு என அழிருவது.

- சுந்தர ராமசாமி

24.08.1963

(பிரசாகம்) தொகுதி முன்னுயர்பால்

...திரியை ஏரித்தது விளக்கு

விளக்கை அனைத்தது காற்று

விரளையும் கரைத்தது குருதி

எனினும்

என்னை அபிக்க யாருண்டு

எழுத்தில் வாழ்வபவன் அன்றோ நான்.

- சுந்தர ராமசாமி

தமிழிலக்கியப் பரப்பில் -

கு. அழகிரிசாமியின் இடமும் இருப்பும்

சி. ரமேஷ்

இரண்டு உருவகக்கதைகளும் உருவக உத்தியின் பரிசோதனைக் களமாக அமைந்தாலும், பல கதைகள் கருப்பொருளான சம்பவத்தையும் அதனை விவரித்துச் செல்லும் போக்கினையும் கொண்டாகவே அமைகின்றன. ஆயினும், இவரின் சிறுகதைகளுக்குள் அதி உச்சமான படைப்புக்களாக அன்பளிப்பு, ராஜா வந்திருக்கிறார், காலகண்டி, இரண்டு பெண்கள், பாலம்மாள் கதை, அழகம்மாள் போன்றவற்றைக் கூறலாம்.

சிறுகதைகளை மத்திரமன்ற நாவல்களையும் கு.அழகிரிசாமி எழுதியுள்ளார். இவரது முதல்நாவல் 'பாக்டர் அனுராதா' ஆகும். இதனைத்தொடர்ந்து 1969 இல், 'கல்கி' இதழில் தொடர்கதையாக 'நீராத விளையாட்டு' என்னும் நாவலும், கதேசமித்திரன் வார இதழில் 'புது ஸி புது உ.கூம்' என்னும் நாவலும் வெளிவந்தன. பொதுவாக இவரின் நாவல்கள் பிரக்ஞங்குவிவமான பாத்திர வார்பாக்கள் அற்று, தெளிவற்ற அக உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் - கலைப்படைப்பாகத தொடர்கதைகளாகவே விளங்குகின்றன.

கு.அழகிரிசாமியின் சிறுகதைகளைப் போலவே அவரது நாடகங்களும் சிறப்பித்துக் கூறத்தக்கன. பண்டைய நமிழ் இலக்கியத்தில் கு.அ.வகுகு இருந்த ஆயுந்த புலசைத்துவத்தையும் நாடகக்கலை மீது அவருக்கு இருந்த அநீத சுப்பாட்டையும், இவரின் நாடகங்களினுடாகவும் நாடகம் பற்றி இவரெழுதிய கட்டுரைகளினுடாகவும் அறிந்துகொள்ளலாம். இவரெழுதிய நாடகங்களாக வஞ்சக்கள், ஜன்மப்பகை, கலிசக்கரவர்த்தி, வாழ்வில் செந்தம் போன்றவற்றைக் கூறலாம். இது மாத்திரமல்லது பரங்கியர் வந்தார், ஞானரதம் என்னும் வானோலி நாடகங்களையும் எழுதியுள்ளார். கு.அ. எழுதிய நாடகம் தொடர்பான கட்டுரைகளாக நாடகத்தில் நகைச்கலை (கணையாழி 1970 மார்ச்), நாடகத்தில் சில அடிப்படை விதிகள் (கணையாழி 1970 ஜூன்), ராமநாடகம் (சங்கரதாஸ் கவாமிகள் நாற்றாண்டு விழா மலர்), முக்கூடல் பள்ளு போன்றவற்றைக் குறிப்பிட்டுக் கூறலாம்.

சிறுகதை, நாவல், நாடகங்களைப் போலவே கு.அ. சிறுவர் இலக்கியங்களையும் கலிவதைகளையுங்கட படைத்துகின்றார். இவரெழுதிய குழந்தைகளுக்கான இலக்கிய நூல்களாக 'முனியு வரங்கள்', 'காளிவரும்' போன்றவற்றைக் கூறலாம். இவரெழுதிய கலிவதைகள் இன்று கிடைப்பதற்கு அரிதாகவேயுள்ளன. இவரின் முதல்கலிவதை கலைமகள் இதழில் வெளிவந்தாகவும், குவளை என்ற பெயரில் ஒரு தொகுதிக்கு வருமானங்கு கு.அ.கலிவதைகள் எழுதியதாகவும் கி. ராஜநாராயணன் குறிப்பிடுவார் (கொல்லிப்பாவை - 5).

கு.அ.படைப்பிலக்கியங்களைப் படைத்ததுடன் நின்றிடாது பதிப்பு முயற்சிகளிலும் ஈடுபட்டுள்ளார். கம்பராமாயணத்தின் முதல் ஜூந் தான்டங்களையும் அன்னைமலை ரெட்டியாரின் 'நாவடிர்ச்சிந்தை'யும் பதிப்பித்த கு.அழகிரிசாமி.தான் பதிப்பித்த காவடிச்சிந்தைக்கு முப்பதுபக்கங்களில் முகவரையும் எழுதியுள்ளார்.

கு.அ. மொழிபெயர்ப்புத்துறையிலும் சிறந்த பங்களிப்பை வழங்கி உள்ளார். மக்கிம் கார்க்கியால் எழுதப்பட்ட 'லெனினுடுடன் சில நாட்கள்', 'அமெரிக்காவிலே' என்னும் நூல்களாகத் தமிழாக்கம் செய்துள்ளார். லாரன்ஸ் பிண்யன் எழுதிய 'அங்பர்' என்னும் நாலைத் தமிழாக்கம் செய்ததைப்போன்று, பலநாட்டுச் சிறுகதைகளாகத் திரட்டி மொழியாகக் கூட செய்து 'பலநாட்டுச் சிறுகதைகள்' என்னும் பெயரில் தொகுப்பாக வெளியிட்டுள்ளார்.

புதுமையித்துறைகளைப் போலவே கு.அழகிரிசாமியின் கட்டுரைகளும் காத்திரத்தன்மை கொண்டன. இவரெழுதிய கட்டுரைகள் அமுதக்கரி, க.கணையாழி, கல்கி, குமரிமலர், சக்தி, சதேசமித்திரன், சோயியத்தாடு, தாமரை, நீபம், நவசக்தி, மூல்லை ஆகிய இதழ்களிலும் - வேறு தொகுப்பு மலர்களிலும் வெளிவந்துள்ளன.

நீலன் இலக்கியத்திலும் பழந்தமிழ் இலக்கியத்திலும் கு.அ.வகுகு இருந்த பான்டித்தியத்தை இந்தக் கட்டுரைகளில் காணலாம். இவரெழுதிய கட்டுரைகள் இலக்கியச்கலை, இலக்கியத்தேன், இலக்கிய அயுதம், இங்கிய விருந்து, தமிழ்நாட்டு கவியமுதம், கு.அழகிரிசாமி கட்டுரைகள் என்னும் நல்லப்பில் கட்டுரைத் தொகுதிகளாகவும் வெளிவந்துள்ளன.

தமிழிலக்கியப் ப்ரயிலில் கு.அழகிரிசாமியின் இடம் பன்முகத்தன்மை கொண்டது. ஆக்க இலக்கியம், அரிவிலக்கியம் என்னும் இரு தளம்களில் இயங்கிய இவரின் இலக்கிய ஆங்கம், தமிழிலக்கியப் ப்ரயிலில் குறிப்பிடத்தக்கதாக என்றும் நிலைத்திருக்குமென்பதில் ஜையில்லை!

'மனிக்கொடி'யின் கடைசிக்கொழுந்துகளில் ஒருவரான கு.அ., சிறுகதை, எழுத்தாளரின்றே பலராலும் அறியப்பட்டவர். அன்பளிப்பு, சிரிக்கலில்லை. கு.அழகிரிசாமி கதைகள், தவப்பயன், தெயவும் பிறந்தது, வரப்பிரசாதம், காலகண்டி, கற்கவிருட்சம், இருசுகோதர்கள், கவியும் காதலும், செவிசாய்க் கடை ஒருவன், புதியரோஜா, துறவு முதலிய சிறுகதைத் தொகுதிகள் அவரது சிறுகதைத் தொகுதிகளில் வெளிவந்தன. இவரது சிறுகதைத் தொகுதிகளில் ஒன்றான 'அன்பளிப்பு' என்னும் நாவலுக்கு, 1970இல் 'சாக்திய அகாடமி' பரிசு கிடைத்தது. இவரின் 'பாம்புக்குடி', '17ஆம் நம்பர் வீட்டுநாய்' ஆகிய

'காலக்கடு' தமிழ் சிந்தனையை ஆழப் படுத்தும் அங்கத்தை முதன்மையாகக் கொண்ட ஒரு காலங்களும், படைப்பு, சமூக விளங்கம், சிரித்திரம், தத்துவம், கலைகள் ஆகிய துறைகளைச் சார்ந்த எழுத்துகளை இதன் வளர்ச்சிப் போக்கை இயற்றவேற்றுத் தரமாகத் தர இது முயலும். தமிழ்நாடு, கிந்தியா, உலகநாடுகள் ஆகியவற்றின் கலாசாரத் தளங்களைச் சார்ந்த மேனான சிந்தனைகளையும், படைப்புகளையும் தமிழாக்கத்திற்குதலை திடு கவனம் ஏடுத்துக் கொள்ளும். காலக்கடு தமிழமொழியில் உருவாகும் ஒரு எனிய முயற்சி என்றாலும், உலகக் கலாசாரச் செல்வங்களின் வாரிசாகத் தன்மைகளை இக்கண்டிப்பு நூலுடையிலே இரண்டும்

கணவுகளில் முழுதவற்றும் பெரும்கூட கொண்டு இதற்குதும்

- சுந்தர ராமசாமி
(ஷால்வாரி முதலிதழ் ஆசிரியர் குறிப்பு)
- 1988 ஜூன்

ஜே.பே: சில குறிப்புகள் மலையாளக் கலாசார உலகத்தைப் பின்னையாகக் கொண்டதுதான். ஆனால் உண்மையில் அது தமிழ் கலாசார உலகம் சார்ந்து முன்வைக்கப்பட்ட ஒரு விளங்கம், தமிழ் வழங்கின் சார்ந்து ஒரு விளங்கம்,

- சுந்தர ராமசாமி
(வெளைவிப் பேசு - 27.03.1994)

இ... மாவரதராஜன் குறித்து ஒரு சமன்பாட்டுத்தியான் குறிப்பினை எழுதுவதில் எனக்கு உ.டன்பாடில்லை. ஏனெனில், அவரது படைப்புகள் எவ்வளவும் சமன்பாட்டுத்தியாக பொதுமைப்படுத்த முடியாதனவை. சமகாலத்தில் நாவலாகவும் சிறுகதைத் தொகுப்பாகவும் 'உள்ளுமன்யாத்தினர்'யைக் கருதலாம் என்பதுதான்

உள்ளடக்கமிதை அறிவேன். இத்தருணம் நவீன இலக்கிய விழாச்சத் தொலைநோக்கர்களுக்கொரு பணிவான வேண்டுகோள். அடைக்கலப்புற்றதான் எனும் பரந்த எண்ணக்கருவைப் பகுப்பாய்வு செய்ய நீங்கள் வெளிக்கட்டால், இலக்கிய உலகம் நன்மையடையாம். இதைவிடுத்து “மெதின் வேலை செய்யுதில்லை. ஒருதரம் வந்து பார்க்கவேணும். “கீழேயா? மேலேயா? கீழ் எண்டால் ஒயில்

ପରିଷାମ୍ବନ୍ତକୁମ୍ବ ପରେତୁ -
ଉଠାଯାରକୁରାଙ୍ଗଣୀ ପକ୍ଷଟେମ୍ପଲକାମ୍

உமாவரதராஜனின் படைப்பாஞ்சமையும் தனித்துவமும் என இனங்காண இயல்வதிலிருந்து எடுக்கக்கூடிய முடிவாக இருக்கும். கூறியது கூறல், விரிக் தி, ஆபாசம் - இம் மூன்றுந் தான் உமாவரதராஜன் என அன்று தொடக்கம் இன்று வரை கருத்துருவாக்கம் செய்துவரும் விமர்சனது தொலைநோக்கர்களுக்கு நாம் செவிமுட்டத்தாலும், 'குரியினின் முன்புறம்', 'அரசனின் வருகை' முதலானவை இவர்களின் மூன்று வகைப்படுத்தல்களுக்குள்ளும் வராமல்போன மூபாமென்னவென்பது அவர்களுக்கே வெளிச்சும்!

உமாவரதராஜன் முதலில் பிகும்ததுவது - நிலைகெட்ட மனிதர்களைப் பற்றிய அல்லது வயது வரம்பற்ற குழந்தைகளைப் பற்றிய கூர்ந்த அவதானம்; அவர்களை ஒரு அபத்த நாடகத்தின் பாத்திரங்களாகவும், அற்பர்களாகவும், உடல் முதிர்ந்தும் மனம் முதிர்ந்தால் களைகளும் இயல்லாது. இந்த அவதானிப்புக்கு கும் பதிவுசெய்தலுக்கும் இடையே ஊடாடுவதுதான் உமாவரதராஜன் என்கிற 'அவன்' அல்லது 'நான்', இந்த அவதானம், பதிவு, ஊடாட்டம் என்பவற்றினிடையே உணர்ப்படும் 'தனித்துவம்' ஒன்றின்னது - அதுதான் வாசகன் உணர்ந்த பிரவசப்படும் 'பொதுமை' என்பது.

'பொதுமை'க்கான உடனடி எடுத்துக்காட்டு 'குரியனின் முன்புறம்'. இதன் வழியே எமக்கு அறிமுகமாகும் கவிஞர் அடைக்கல்புரத்தான், நாளும் பொழுதும் நாம் சந்திக்கின்றவர்களில் ஒருவனாக இருந்தலையே 'போதுமை' எனக்கிடோம். 'ஜே ஜே: சில குறிப்புகள்' நாவெலில் 'முல்லைக்கால் மாதவன் நாயர்' மூலம் நாம் உணரும் பொதுமைக்கும், குரியனின் முன்புறத்தில் கவிஞர் அடைக்கல்புரத்தான் மூலமாக நாம் உணரும் பொதுமைக்கும் இடைவெளி ஏதுமில்லை. 'குரியனின் முன்புறம்' வாசித்த நான் தெர்தாக்கம் இன்றுவரை நான் எழுத்தில் தரமுடியாதிருக்கும் ஒரு சிறு பொறித்தடி அன்னம்முழ் 'சன்னதும்ததித் திரிகிடோன். எழுதியவன் நீடுழி வாழ்க என வாய்யர் வாழ்த்தியபடியே!

‘அடைக்கல்புறத்தான் தொலைக்காட்சி’ நிலையத்தார் ஒரு கவிஞராக அல்லாமல் ஒரு ரிறந்த கோழிப்பண்ணையாளராகப் போட்டு கண் டிருந்தால் நான் எவ்வளவு பூரிப்பட்டநிதிருப்பேன். அவருகை பாகவிதைகளை விட, கோழிகள் இடும் முடிடைகளை நான் இன்னமும் நேசிக்கிறேன். முடிடைகள் புரதச்சத்துமிக்கதான்’ என உமாவரதாராஜன் முடிடைவுடுக்கும் நிலையில் நான் ‘அடைக்கல்புறத்தான்’ எனும் பெயரத்தைலைப்பின் கீழ் டொமினிக்ஷன்வா, செங்கைக்கோவை ஆழியான் என்ற இருவரை உள்ளடக்கிவிட்டு இன்னும் சில பெயர்களைத் தேடிப்போகிறேன் பேய்க்காசா, ‘கருநாகப்பள்ளி பாச்சுப்பிள்ளை’ எனும் பொருத்தலையின் கீழ் டொமினிக்ஷன்வாவை முன்னடி

போடவேணும்...” போன்ற உறையாடல்களைத் தூக்கிப்பிடித்து ‘முகங்கள்’ போன்ற கதைகள் ஆபாசமானவை என்றொரு முடிவைக் காலங்காலமாகச் சொல்லிக்கொண்டிருப்பதனால் யாதுபயன்? இங் கொரு வெளிப் படை உண்மையைச் சொல்லவருகிறேன்.

'ஆபாசம்' என்பது தனிக்கூடப்படுவது. அதிலீல இயல்புத் தன்மையை எதிர்பார்க்க முடியாது. தூஷண வாரத்தைகள் எனக்கருதப்படுவற்றைக்கூட கூட இயல்பாக ஏழுத்தில் தொண்டுவருவது ஆபாசமாகாது. உமாவரதாராஜன் தனது அவதானங்களிலிருந்து மனதில் தோன்றும் தார்க்கா நியாயங்களை எளிமையாக அடுக்குகிறார். அந்த நியாயங்களை அடுக்கும் முறை வெசூல் இயல்பானது. இடைக்கிடையே அவர் செய்யும் பிரகடனங்களில் தொனிக்கும் என்னள் கலைத்துவமானது. கதையின் திருப்பங்களிலிருந்து மனம் வெதும்புகிறார் எனினும் இக்கட்டுக்களுக்குள்ள சிக்கவிடாமல் குயாத்தீமாக இயங்குகிறார்.

୨୦ ଶର୍ମା

தன்னுத்தானே உண்ணதமாவவராகக் கருதும் எவரையும் உணர்வாதியான தரர்க்க நியாயங்களுடன் வன்மையாக நிராகரிப்பது இவரது இன்னொரு தனித்துவம். ‘அசோச வளங்களில் அவன் தமிழின் நாட்குறிப்பை தழுசெயலாகப் பார்க்கநேரும்பேசு. அவன் குறித்து Black Sheep என எழுதியிருப்பதும் அவனாத நடத்தை குறித்து அவன் தனது நன்பன பாலாவுக்கு சொல்லியமுத்தாகவும், வாசிக்கிறான் விசனம் மனதில் பொங்க, ‘அடேய் தம்பி, இந்த பாலா ஒரு நாள் கருக்கல் பொழுதில் வாசலில் நின்றுபோது என் மார்பைக்கிள்ளும் போக்கத்துடன் வந்தவன் என்பது தெரியாமல்.... நீயும் உங்கள் நட்குறிப்பும் சரிதான் போடா!’ என அவன் உள்ளுக்குள் மறுகுவது, போலி முகங்களை நிராகரித்தலில் உச்சமான கலைத்தாக்கத்தை நிகழ்த்துகிறது.

சமூகத்தில் ஒரு தனியனாக நின்று. அதை போலித் தனவுக்களை உண்ணத் தொடர்வெளிப்படுத்துவது தடங்கமுறையை வெளிப்படுத்துவது அந்த அனுபவத்தை வெகு எளிதாக ஒரு வாசகனிடம் பகிள்ளுவிடக்கூடியவராக இருக்கிறார் இவரது ஏழுத்து புதுவுக்கையானதாக தோன்றக்காரணம், படைப்பு வெளியில் நின்ற தன்னை அந்தச் சுழிமிலைக்கேற்ப வெளிப்படுத்திக் கொள்வதாகும். தவிரவும், வில்லங்கமான மொழியைக் கையாளுவதை விடுத்து தனக்கு கைவரக்கூடிய மொழியை கலைத்தாக்கு நிகழ்த்தும் விதமாகக் கையாளுகின்ற நுட்பத்திற்கு பெற்றவர். இவரது கதைகளில் இலயித்து பரவுச்செய்த ஒரு நிபந்தனை போல இருப்பதை கதைகளின் குழலுக்கு ஓரளவுவானும் முன்னொ

நாளில் அறிமுகமாகியிருந்தல் வேண்டும் என்றே; ஆயினும், இது கட்டாய நிபந்தனையல்ல.

உமாவரதராஜன் ஒரு கதைசொல்லி என்பதையும் கடந்து கவனம் பெறுவது, ஒரு தேர்ந்த கட்டுரையாளானாக, சினமா இரசனையை உருவாக்குவதிலும், மேம்படுத்துவதிலும் இவர் எழுதியிருக்கும் அநேகமான கட்டுரைகள் முக்கியப்பகு வகிப்பவை. இந்த வகையில் 'திசை'யில் பாரதிராஜாவின் திரைப்படம் ங்கள் குறித் தூம், 'மூன் நாவது மனிதன்' ல் பாலும்கேந்திராவின் சுயம்குறித்த கேள்வியை எழுப்பும் ('இந்த இராவணனின் எந்தத்தகலை உண்மையானது?') வகையிலும் எழுதிய கட்டுரைகள் குறிப்பிடத்தகுந்தனவு.

எந் தவிதமாகப் பார் ததாலும் உமாவரதராஜனின் எழுத்துக்கள் நீர்க்காத எளிமையும் - பரவசம் தரும் நேர்த்தியும் கொண்டாக்கி குறிக்கக்கூடாது வெளிப்படல்!◆

பி.வீலா:

அறிமுகப்படுத்தி தமிழ்த் திரைப்பட வாய்ப்புப்பெறாக
செய்தவர் லேவோவ். “சிங்கார வேலனோ தேவா”
பாடலை எஸ்.ஜூன்கி பாடிப் புகழ்பெறாக சிபார்சு
செய்தவரும் அவரே. அறுபதுகளின் முற்பகுதியில்
ராமச்சந்திரன்-என்பவரை மணமுழடித்தபோதும்
இல்லவாழ்க்கை அவருக்கு இனிக்கவில்லை;
விவாகரத்துப் பெற்றுக்கொண்டார். அதனால்
படவாய்ப்புகளைப் பெறாது ஒதுங்கியிருந்தார்.
தேடிவந் த சந் தர் ப் பங் களை மட்டும்
யப்பாடுத்திக்கொண்டார். 1991இல் ‘கந்பூரமுல்லை’
படத்தில் இளையராஜாவின் இசையில் தியாகராஜா
கிருதியைப் பாடனார்.

‘வஞ்சிக்கோட்டை வாவிபன்’ பத்தில் போட்டிநடனப் பாடலை ஜிக்கியின் பாடினார். கீலாவுடன் இவர் பாடியது “செழுகம்புக்கும் புண் ணியக்கத்” (லவகுச). மலையாள ‘சட்டைக்கஹரி’ பத்தில் ஏழுபதுகளில் இவர் பாடிய “நாராயணா” பாடல் பிரபலம். பல்லாயிரம் மலையாளப் பாடல்களைப் பாடிய ஜேகுதாசின் சிறந்த பத்துப் பாடல்களை எடுத்துக்காட்டின், லீலாவுடன் பாடிய இருப்பதற்கும் அவற்றில் அடங்குமெனக் கூறப்படுகிறது. ஆனாலும் 1992 இல்லதான் - மிகவும் தாமதமாக - துமிழக அரசின்

‘கலைமாமனி’ விருது இவருக்குக் கிடைத்து. தனது பிற் காலத்தில் உறவினருடன் வாழ்ந்துவந்த லீலா கடந்த சில நாள்கள் நோயற்றிருந்தார். தனது மதுரக்குரவினால் மக்களை மயங்கச் செய்த இசையரசியின் உயிர், அவரது 70ஆவது வயதில், ஜபபரி மாதம் 30ஆம் தாத்தி நாளிரவில் பிரிந்து சென்றது. இசையால் உலகை வாழ்வித்துவர்கள் இறப்பதில்லை; அந்த இசையே அவர்களை நிலைத்து வாழ்ச் செய்யும் பி.லீலாவும் என்றும் மக்களிடையே வாழ்வான்!◆

8
தினம்படம் 31.10.1931 இல் தமிழில் பேசத் தொடங்கியது. ஏறத்தாழ ஐயாயிரம் தமிழ்த் திரைப்படங்கள் இதுவரை இந் தியாவில் தயாரிக்கப்பட்டு வெளிவந்துள்ளன. அவற்றுள் ஒரு சில டி.ஏ.ங்கள் நீங்கலாக ஏனையவற்றுள் பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. திரையிசைப் பாடல்களுக்கு மக்கள் மத்தியில் காணப்படுகின்ற கவுச்சியும், ஸ்ரீபும் இன்னமும் குறைந்துபோய்விடவில்லை. பய ல்களின் எண்ணிக்கையைப் பொறுத்தவரைப் 50,60 எனத் தொடங்கி - 25,20 ஆகக் குறைவாடத்து. இன்றை தமிழப் படங்களில் ஸராசியாக ஜெந்து அல்லது ஆறு பாடல்கள் இடம்பெறுவதற்கு நிலைமை மாறிவிட்டது. தமிழ்த் திரைப்பட வரலாற்றின் ஆரம்பத்தில் நாட்கங்களே படம் பிடிக்கப்பட்ட குழந்தையில், சொந்தக்குரலில்

பாடி நடவடிக்கைகளையும் கணே செலவழக்கும் பெற்றிருந்தனர். நாடகமேனுக் கலைஞர்கள் பஸ் திரையிலும் பிரகாசித்தனர். 1939-ஆம் ஆண்டு கல்கியின் தியாகபூமி திரைப்படத்தில் டி.கே. பட்டம்மாள் பாடிய “தேசசேனை செய்யவாரீ” என்ற பாடல் பின்னனியில் ஒலிக்க மக்கள் அனிவசுத்தூச் செலவும் காட்சி அமைக்கப்பட்டிருந்தது. இருப்பினும் ஏ.வி.மெய்யப்பன் அவர்களே, முதன் முதலில், தமது ஸ்ரீவர்ணி திரைப்படத்தின்மூலம் (1945) பின்னனிப் பாடகியின் குரலைத் தினையில் ஒலிக்கச் செய்தார். கதாநாயகியாக நடித்த கே.டி.ருக்மணி பாடும் பாடல்களை, பி.ஏ. பெரிய நாயகியைக் கொண்டு பாடுவித்தார். பின்னனிக் குரலிசையை இணைத்துக்கொண்டார். இதிலிருந்து நாற்பதுகளின் பிற்பகுதியில், பின்னனிப்பாடல் முறை நடைமுறைக்கு வந்தது. பல பாடகர்களும், பாடகீதங்கும் தமிழ்த் திரைப்பாடுகளுக்காகப் பின்னனிப் பாடல்களைப் பாடினர். பொருத்தமான இக்கால கட்டடத்தில், தனது 12-ஆவது வயதில், 1948-ஆம் ஆண்டு வெளியான ‘குங்கணா’ என்னும் திரைப்படத்தில் கதாநாயகியாக நடித்த மேனாகாவுக் காக முன் று பாடல் களைப் பாடியதன் மூலம் திரையுலகில் பின்னனிப் பாடுகியாக நுழைந்தவர்தான். கடந்த 30.10.2005 அன்று சென்னையில் காலமான இசையரசி பி.லீனா அவர்கள்,

“நியேகதி ஈஸ்வரி” (அன்னையைப் பூண்டு), “எனையானும் மேரிமாது”, “மாயமே நான்றியேன்”, “தெரிந்துகொள்ளலும் படென்னே” (இளைஞியமா), “தேங்கவை மேவும் செந்துமிக்கிதம்” (டாக்டர் சாலித்தீரி), “நாதர் முடி மேலிருக்கும் நாகபாம்பே” (திகம்பரசாமியார்), “ஏட்டில் படித்ததோடு இருந்துவிடாதே” (குமாரராஜா), “காத்திருப்பான் காலக்கண்ணன்” (உத்தாங்திரன்), “கொஞ்சம் சுலங்கை ஒவி கேட்டு” (கொஞ்சம் சுலங்கை), “நல்லவர்க் கீழ காலாவில்லையா” (நல்லவன் வாழ்வான்), “கண்ணாளன் வருவார்” (சாவாதிகாரி). “கட்டமுகு மாமா” (வன்ன் காமுடி). “ஆழபிழுமத்தாலும்” (படிக்காதமேதை), “குன்று தோராமவநும் குமரவடிவேலன்” (மதுரை வீரன்); “வட்டமிட்ட பொட்டமுகன்” (கண்ணாடி மாவிகை), “வங்கமச்சான் வாங்க” (மதுரைவீரன்), “அம்பா பேததக் கீரங் குவத்தி வம்பா” (கணவனே கண்முண்ட தெய்மை) மேற்கூற ஆயிரக்கணக்கான சிறஞ்சீல் பாடல்களைத் தன் தேவினிசைக் குரலால் குழுத்துக்கூட்டத்தாகவர் வீலை தொடர்ச்சியாகச் சுயர் பத்தாண்டு காலம் நமிடி, தெலுங்கு, கன்னடம்,

പി. ലീലാ: മകുരക്ക് കുരവാല്ല നീംവല്ലേത്ര

செ. திருநாவுக்கரசு

மலையாளம் ஆகிய மொழித் திரைப்படங்களில் முன்னரைக் கதாநாயகியர்களுக்காக வீலாவின் குருல் ஓலித்தது. நாற்றுக்கணக்கான படங்களில் இரண்டாயிரம் பாடல்களுக்கு மேலாக அவர் பாடியுள்ளார். சில இந்திப் படங்களிலும் வீலாவின் பாடல்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. அப்படுதலின் தொடக்கத்திலிருந்து தமிழ் படங்களில் அவர் பாடுவது மெல்ல மெல்க துறைந்துபோயின்றும், என்பதுகள் வரையில் தாய் மொழியாகிய மலையாளத் திரைப்படங்களில் அவர் பாடிவிட்டார்.

குற்றால அருவியின் குறுகையும், வீணாகாஞ்சிதின் இனிமையும், சண்மாருதத்தின் கடுமையும், மந்தமாருதத்தின் மென்மையும் பி.வீலாவின் பாடல்களில் தேவைக்கேற்றபடி காணக்கிடக்கும். சொற்களைத் தெளிவாக உச்சரிப்பதுடன், 'பாவா' கங்கை வெளிப்படுத்துவதில் அவர் கைதேர்ந்தவர். காந்தக இசை, மெல்லிசை, தெம்மாங்கு, சிந்து, குருத்திர்பாடல், கீர்த்தனை, இந்தஸ்தானி இசை முதலான எந்தவகைப் பாடல்மையும் பக்தியும் பாவமும் ததும் பம் பாடக்கூடியவர். தன்னுடைய ஒரு கர்நாடக இசைப் பாரக்கியாகவே எப்போதும் கருதிவிட்டதவர். தொன்னுாருகளில்கூட நான்கு மஞ்சித்தியாலும் மேடைக்கச்சேரிகளைச் செய்தவர். கேரளாவின் மேடைகளிலும், நூலாலைக்காட்சியிலும் அடிக்கடி வீலாவின் குரலிலைக் கேட்கமுடியும். "என்னதுவாம் செய்தனன்" (காபி), "முருகனைப் பஜிமனமே", "மனமொன்றியாடும்" முதலிய பல இனிமையான பக்திப்பாடல்களைத் தன்பிபாடல்களாகவும் வீலா தந்துள்ளார். அவரது மெல்லிசைப் பாடல்கள் பலவும் இந்திய வாணைவியில் இடைக்கிணை ஒவிப்பற்பட்டுவருண்டு.

கேரளாவின் ஏற்றாகுமை விலாவின் பிறப்பிடமாகும். தந்தையார் ஜே.பி.குஞ்சன்னேணன் பள்ளிக் கூடு ஆசிரியராயிருந்தவர். தாயார் மீணாட்சிக்குட்டி பொறுத்த லோ (பி.லோ) 1935இல் பிறந்தார். சின்னன்று சிறுவயதில் சரளிவிளை பயின்று, சங்கத் நாட்டமுடையாவராகி, கட்டுப்பாடான தந்தையின் வழிகாட்டிலில், மணிபாகவுதர், வடக்கஞ்சேரி ராமபாகவதர் ஆகவிழோரிடத்து சங்கத்தானம் பெற்றவர். குடும்பத்தவரோடு சங்கத் திலககை நோக்கிச் சென்னையில் குடியேறி, பத்து வயதிலேயே பத்தமட்ட கிருஷ்ணயீர், மருத்துவக்குடி ராஜகோவாஸய்யர் ஆகியோரிடம் இசைப்பயிற்சி பெற்றவர். பிற்காலத்தில் செம்பை வைத்தியநாத பாகவதரிடம் இசை நுணுக்கங்களைக் கற்றவர்.

இன்ம் இசையமைப்பாளி சி.ஆர். கப்பராமனிடம் இசைப்பயின் றவேண்டியில் அவர். தான் இசையமைக்கும் திரைப்படங்களில் கோரல் பாடல்களில் வீலாவைப் பாடல்வைத்ததுடன், 'பக்தகபீர்' எனும் கண்ணடப் படத்தில் பாலகபீருக்காகவும் பாடச் செய்தார்.

பில்லோவின் முதல் இசைக்கச்சேரி சென்னை ஆய்விரா மகிளசபா ஆறுரவில் திருப்பட இயக்குநர் கே.கப்பிரமணியத்தின் கலைவாணி பிலிம்ஸ் அலுவலகத்தில் நடைபெற்றது. ஏற்கென்டே 1944இல் சென்னை விதவர்த்தபை நடத்திய ராகம் - தானம் - பால்லவிப் போட்டியில் ஜி.என்.பி., பாலக்காடு மணிஜூயர் போன்ற விததுவாளர்கள்

நடுவெங்களாயிருந்த
போது பாடி
முதற்பரிசினைப்
பெற்றுக்கொண்டார்
வீலா. விழுப்பா
புரோட்கங்காரின்

கு வெளி கு நில் தூரி,

கு வை சுந் தாரி, பாதாள் பையரவி, மின்ஸியம்மா, கு ஸ்வாங்கிக் கல்யாணம், மாயாபஜார் போன்ற பல படங்களில் வீலா பாடியுள்ளார். மோகினி, வேலைக்காரி, கிருஷ்ணவிஜயம், அமரகவி, சர்வாந்திகாரி. தேவகி, மந்திரிமுருமாரி, திகம்பரசாமியார், மருத்தநாட்டு இளவரசி, வைலா மழுஞு, மணமகள், சிங்காரி, ராஜாம்பாள், எந்திசூக்களம் ஆகிய பல படங்களில் இவரது ஆரப்பகாலப் பாடங்கள் ஒலித்தன. எம்.எல். வரந்தகுருநாயிபுடன் சப்பராமன் இசையில் வீலாபாடும் “எல்லாம் இன்பமயம்” (மனமகள்), “விழியாலே சொழிபேசும் கலைச் செலவுமே” (கற்புக்கரசி) முதலான பாடங்கள் என்றும் அழியாத கலைச் செலவங்கள். மாறுபட்ட கருக்கோவைகளுடன் “எல்லாம் இன்பமயம்” பாடல் போன்று இதுவரை ஏதுவும் வரவில்லை என ஆய்வாளர் கருதுகின்றனர். “ஆகா இவர்பாரா” (மோகினிபில் கே.வி.ஜூராஸ்விபுடன்), “ஒரிடந்துகிலே” (வேலைக் காரியில் கே.வி.ஜூரானகியு. ஸ்), “பேரின்புமே வாழ்விலே” (தேவகியில் திருச்சி ஸோகநாததனுடன்), “என்னதான் உன் பிரேரமைபோ”, “அமைத்தியில்லாதுன் மனமே” (கண்டசாலாவுடன் பாதாள் பையரவியில்), “பாளைத்ததந்தம் போல்” (அமரகவியில் எம். கே.திமுகாராஜ பாகவதரதுடன்), “ஆகா இனப் நிலாளிகிலே”, “நீதானே என்னை அழைத்தது” (மாயாபஜால் கண்டசாலாவுடன்).

“கையும் கையும் சேர்ந்திடவா” (கடன்வான்கூக்கல்யாணத்தில் ஏ.ஸ்.ராஜாவுடன்), “வாராயோ வென் னி லா வே.” (ம் ஸ் ஸ்ரீயம் ம: எ: வி: எ.ம்.ராஜாவுடன்), “வஸ்லையில்லாத இப்புத்திலே” (சீர்காழியுடன் சக்கரவரத்திற் திருமகளில்), “நெஞ்சில் குடியிருக்கும்” (இருமாத்திரையில் டி.எம்.எஸ். ஒ.டன்), “காவிதாஸ மகாகவ்காவியம்” (சீர்காழியுடன் எங்கிருந்தே வந்தானில்), “தாழைப்பார் பூ முடிச்சு”, “தேவோரும் எங்கள்”, “பிள்ளையாரு கோபிழக்கு” (பாகப்பரிவினையென் டி.எஸ்.எஸ். உடன்), “முகத்தில் முகம் பார்க்கலாம்” (துங்கவர்த்துமையில் டி.எஸ்.எஸ் உடன்) என்றாலும் மிகவும் பிரபலமான பால்கள் பல வீலாவரின் வரியமான குரல்வளத்தைக் காட்டுபவை. தான் பாடிய பாடல்களில் ‘தங்கப்பதுமை’யில் எழும் “வாப்திருந்து சொல்லும்மா” பாலை ஒஞ்சான முறைதும் கஷ்டப்பாடுப் பாடியதாக எல்லா கூறுவார். “ஆடல் காணிரோ” (மதுவை வீரின்), “முரிவிதரா மேகனகிருஞ்சனா” (பிரேவராசம்) ஆகியவை மிகவும் பிடித்த பாடல்களென்பார். கே.ஜே.யேக்தாஸஸ் எம். எஸ். வில்லைநாதனிடம்